

Dit is een reeks artikelen waarin Evert Jan Poorterman ons meeneemt op een fascinerende ontdekkingsreis.

Over de komst van een ster en vooral zijn bewoners die al sinds 445.000 jaren álles, maar dan ook écht alles op onze planeet bepalen.

De literatuur van de Babyloniërs en de Assyriërs

Er is kennelijk veel angst en weinig stabiliteit in het zonnestelsel en dat komt niet door de puberende jonge goden (planeten). De innerlijke onrust komt van buiten. Er staat een indringer aan de poorten van het jonge stelsel. Die indringer kan nooit een kind (kleiner hemellichaam) zijn van de planeet Ea. Dit object moet veel groter zijn. Want Tiamat is een grote vaste planeet, geen gasbol of een klein en gemakkelijk verplaatsbaar planeetje. De jonge goden accepteren Marduk als hun Heer. Het begrip Upshukinna zou het 'vergadervertrek' kunnen zijn waar de goden bijeenkomen. Het Germaanse Walhalla zou het hoogst haalbare zijn voor een Germaanse krijger. Walhalla staat voor een 'langhuis'. Groot lang dorps huis zeg maar! en voor de 'Hemel' of een 'beloftevol gene zijde'.

*'Als ik echter als jullie helper,
Tiamat bedwing en jullie red,
roep dan een vergadering bij elkaar
en bepaal opnieuw het lot.
Ik zal dan vriendschappelijk bijeen zittend (in de Upshukinna),
met mijn woorden, in plaats van die van jullie, het lot bepalen.
Niets zal verandert worden van wat ik schiep,
Het bevel van mijn lippen zal niet tenietgedaan worden
en niet verzwakt worden'.*